

iv) Liší se odpovědi na výše uvedené otázky pro vývozy pocházející z Indie a pocházející z Pákistánu, za předpokladu, že:

- a) proběhla řízení před DSB WTO; nebo
- b) zjištění Komise se odrazila v nařízeních 1664/2001, 160/2002 a 696/2002?

v) Ve světle odpovědí na výše uvedené otázky,

- a) musí vnitrostátní celní orgán vrátit všechna antidumpingová cla nebo jejich část, které vybral podle nařízení 2398/97, a
- b) pokud ano, komu, a za jakých podmínek by vrácení mělo být provedeno?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 332, 4.12.1997, s.1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 219, 14.8.2001, s.1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 26, 30.1.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 109, 25.4.2002, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht v Kolíně nad Rýnem ze dne 30. června 2004 ve věci mdm Versandservice GmbH proti Spolkové republice Německo, přizvaná osoba: Deutsche Post AG

(Věc C-352/04)

(2004/C 262/32)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Verwaltungsgericht v Kolíně nad Rýnem (Německo) ze dne 30. června 2004 ve věci mdm Versandservice GmbH proti Spolkové republice Německo, přizvaná osoba: Deutsche Post AG, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 16. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Verwaltungsgericht v Kolíně nad Rýnem žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí být čl. 47 odst. 2 ve spojení s čl. 95 ES ve spojení s pátoú odrazkou článku 12 ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 97/67/ES ⁽¹⁾ ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že v případě, že poskytovatel všeobecných služeb uplatňuje zvláštní sazby pro své obchodní zákazníky, které odevzdávají předem tříděnou poštu do poštovních sítí v jiných místech přepravního řetězce než na přístupových místech, je povinen uplatňovat tyto zvláštní sazby také vůči podnikům, které poštu vybírají u odesílatelů

a odevzdávají ji do poštovní sítě předem tříděnou ve stejném přístupovém místě a za stejných podmínek jako obchodní zákazníci, aniž by to mohl s ohledem na svou povinnost poskytovat všeobecné služby odmítnout?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 15, 21.01.1998, s. 14.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 22. července 2004 ve věci Nowaco Germany GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-353/04)

(2004/C 262/33)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením ze dne 22. července 2004 ve věci Nowaco Germany GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 16. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Může být pro stanovení uspokojivé obchodní jakosti zboží, ohledně kterého je žádáno o vývozní náhradu, použito nařízení Komise (EHS) č. 1538/91 ⁽¹⁾ ze dne 5. června 1991, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1906/90 o některých obchodních normách pro drůbeží maso?
- 2) Pro případ, že odpověď na první otázku je kladná:
 - a) Použije se článek 70 nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 ⁽²⁾ ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, pokud jde o zjištění, zda má zboží, ohledně kterého je požadována vývozní náhrada, uspokojivou obchodní jakost?

- b) Nastupuje fikce jakosti podle čl. 70 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EHS) č. 2913/1992 také tehdy, jestliže byla na zboží provedena pouze namátková kontrola, avšak příslušné předpisy práva Společenství tolerují vady zboží v určitém kvantitativním objemu a podle toho požadují či dokonce výslovně předepisují kontrolu jakosti určitého minimálního množství vzorků k určení dodržení těchto tolerancí?

3) Pro případ, že také odpověď na otázky 2 písm. a) a b) je kladná:

Jaký účinek má výše uvedená fikce jakosti, když bylo odebráno více vzorků z jednotné, v celním prohlášení uvedené vývozní zásilky a při přezkumu jedné části zkušebních vzorků byla zjištěna uspokojivá obchodní jakost, u jiné části vzorků však tato uspokojivá obchodní jakost zjištěna nebyla?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 143, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Procura della Repubblica di Teramo ze dne 31. července 2004 v trestním řízení proti Christianu Palazzesimu

(Věc C-359/04)

(2004/C 262/34)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Procura della Repubblica di Teramo (Itálie) ze dne 31. července 2004 v trestním řízení proti Christianu Palazzesimu, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 18. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Procura della Repubblica di Teramo žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

„Mohou být čl. 43 první pododstavec a čl. 49 první pododstavec Smlouvy vykládány v tom smyslu, že se členské státy mohou dočasně odchýlit (na dobu 6 až 12 let) od úpravy svobody usazování a volného pohybu služeb v Evropské unii tím, že:

- 1) udělí určitým osobám licence k provozování určitých činností zahrnujících poskytování služeb platné na dobu 6 až 12 let na základě právní úpravy, která vyloučila z nabídkového řízení některé soutěžitele (kteří nejsou italskými státními příslušníky);
- 2) pozmění tuto právní úpravu poté, co zjistily, že není v souladu se zásadami vyjádřenými v člancích 43 a 49 Smlouvy, v tom smyslu, že umožní v budoucnu účast těch osob, které byly vyloučeny;
- 3) nezruší licence udělené na základě předchozí právní úpravy, která, jak bylo již uvedeno, porušovala zásady svobody usazování a volného pohybu služeb a nevypíše nové nabídkové řízení podle nových pravidel, které jsou nyní v souladu se zásadami výše uvedenými;
- 4) budou naopak pokračovat ve stíhání kohokoliv, kdo provozuje svou obchodní činnost ve spojení s těmi osobami,

kteří, ačkoliv jsou oprávněny k provozování této činnosti v členském státě původu, byly vyloučeny z nabídkového řízení právě z důvodu vyloučení obsažených v předchozí právní úpravě následně zrušené?“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Procura della Repubblica di Teramo ze dne 31. července 2004 v trestním řízení proti Angelu Sorricchiomu

(Věc C-360/04)

(2004/C 262/35)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Procura della Repubblica di Teramo (Itálie) ze dne 31. července 2004 v trestním řízení proti Angelu Sorricchiomu, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 18. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Procura della Repubblica di Teramo žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

„Mohou být čl. 43 první pododstavec a čl. 49 první pododstavec Smlouvy vykládány v tom smyslu, že se členské státy mohou dočasně odchýlit (na dobu 6 až 12 let) od úpravy svobody usazování a volného pohybu služeb v Evropské unii tím, že:

- 1) udělí určitým osobám licence k provozování určitých činností zahrnujících poskytování služeb platné na dobu 6 až 12 let na základě právní úpravy, která vyloučila z nabídkového řízení některé soutěžitele (kteří nejsou italskými státními příslušníky);
- 2) pozmění tuto právní úpravu poté, co zjistily, že není v souladu se zásadami vyjádřenými v člancích 43 a 49 Smlouvy, v tom smyslu, že umožní v budoucnu účast těch osob, které byly vyloučeny;
- 3) nezruší licence udělené na základě předchozí právní úpravy, která, jak bylo již uvedeno, porušovala zásady svobody usazování a volného pohybu služeb a nevypíše nové nabídkové řízení podle nových pravidel, které jsou nyní v souladu se zásadami výše uvedenými;
- 4) budou naopak pokračovat ve stíhání kohokoliv, kdo provozuje svou obchodní činnost ve spojení s těmi osobami, které, ačkoliv jsou oprávněny k provozování této činnosti v členském státě původu, byly vyloučeny z nabídkového řízení právě z důvodu vyloučení obsažených v předchozí právní úpravě následně zrušené?“